Prim plan

TOMA OVICI

S-a născut la Tg. Mureș, la 31 mai 1949. La vîrsta de 7 ani a început să practice tenisul, la clubul sportiv Mureșul, sub supravegherea antrenorului Tiberiu Ovici. În perioada cît și-a satisfăcut stagiul militar (1967—1969) a activat în cadrul clubului Steaua. Din primăvara acestui an a devenit membru al clubului Progresul. A debutat într-o competiție oficială la vîrsta de 10 ani cu ocazia ediției din 1959 a „cupei Dr. Petru Groza". La vîrsta de 16 ani a obținut categoria I de clasificare. În competițiile de peste hotare a participat la campionate internaționale ale Poloniei și ale Bulgariei, ocupînd locuri fruntașe.

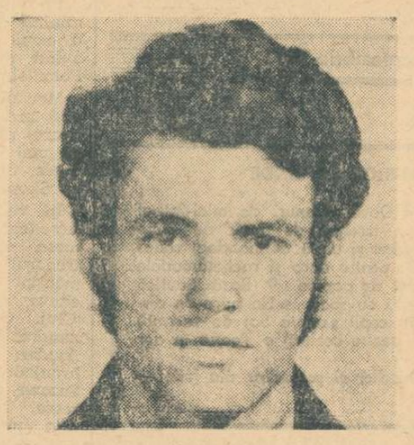

Toma Ovici încearcă de cîțiva ani să se afirme în ierarhia tenisului nostru. Dacă nu reușise aceasta pînă de curînd, explicația trebuie căutată în primul rînd în faptul că într-o vreme el nu acorda atenția necesară antrenamentelor specifice și pregătirii fizice. Talentul indiscutabil de care dispune îi dă totuși dreptul să intre în plutonul fruntaș al tenisului chiar dacă de la primele sale starturi au trecut ani buni. Alți colegi de-ai săi au evoluat mai rapid, s-au afirmat deja.

Ambiția, dorința de a urca în vîrful piramidei, s-au trezit în conștiința tînărului tenismen și din acel moment Ovici s-a dedicat antrenamentelor cu o putere de muncă de invidiat. Rezultatele — firești, de altfel — nu au întîrziat să apară. O dată cu ediția din acest an a campionatului pe echipe, el a făcut pasul de mult așteptat, cîștigînd întîlniri prețioase pentru palmaresul său: l-a învins pe Constantin Popovici (de 3 ori), pe Sever Dron, pe Petre Mărmureanu și pe Ion Santei — toți acești tenismeni ocupînd locuri superioare față de el în clasamentul oficial pe anul 1970 al Federației române de tenis.

Ovici dispune de un joc complet, dar excelează în loviturile „scurte" din care cîștigă puncte aproape întotdeauna. Este un bun tactician, un jucător care știe să „gîndească" pe terenul de tenis.

(I. G.)

CAMPIONATUL EUROPEAN DE BASCHET

PREGĂTIREA FIZICĂ A FOST DETERMINANTĂ ÎN IERARHIZAREA FINALĂ

ESSEN, 20 (prin telefon). Deși țara organizatoare, R. F. a Germaniei, nu are tradiție puternică în baschet, a XVII-a ediție a campionatului european de seniori s-a bucurat de condiții foarte bune de desfășurare, fapt apreciat de toate delegațiile participante.

În general, întrecerile au arătat că există o departajare valorică în trei categorii: prima a echipelor U.R.S.S. și Iugoslaviei, net superioare celorlalte, a doua alcătuită din selecționatele Italiei, Poloniei, Cehoslvaciei și Bulgariei, a treia formată din celelalte team-uri (printre care și al României) între care există un sensibil echilibru. Clasamentul final al campionatului european exprimă corect potențialul actual al echipelor și, în acest sens, trebuie subliniat saltul baschetbaliștilor italieni, clasați pentru prima dată pe locul trei. Mai trebuie remarcată buna comportare a sportivilor polonezi, foarte tineri și cu mari perspective, precum și evoluția promițătoare a formației R.F. a Germaniei.

Tot ca observație generală, trebuie spus că această ediție a „europenelor" nu a reliefat noutăți în domeniul tacticii. S-au observat, însă, sporirea substanțială a siguranței acțiunilor, creșterea evidentă a preciziei în aruncările la coș, faptul că inspirația și fantezia își găsesc tot mai puțin loc. În apărare, toate echipele bune folosesc numai sistemul om la om, foarte activ pînă la limita de unde se poate arunca la coș. U.R.S.S., Iugoslavia, Italia, Polonia și Cehoslovacia au utilizat doar „om la om". Presingul a apărut cînd și cînd, în finalurile partidelor, de cele mai multe ori tardiv și fără a „întoarce" rezultatele, ceea ce denotă că această variantă a sistemului „om la om" nu a fost pregătită în mod special ca o armă de apărare. Vom mai remarca, la acest capitol, influența gabaritului (și deci nu numai a taliei), care dă un plus de tărie defensivei. Contraatacurile au fost sporadice, la majoritatea echipelor. În atac, însă, deși se spune că se joacă simplu (acțiuni între doi-trei jucători), s-a văzut clar că în meciurile decisive, între formații de forțe egale, acțiunile bine gîndite în cadrul sistemului de joc sînt determinante, așa cum s-a petrecut în întîlnirea U.R.S.S.—Iugoslavia.

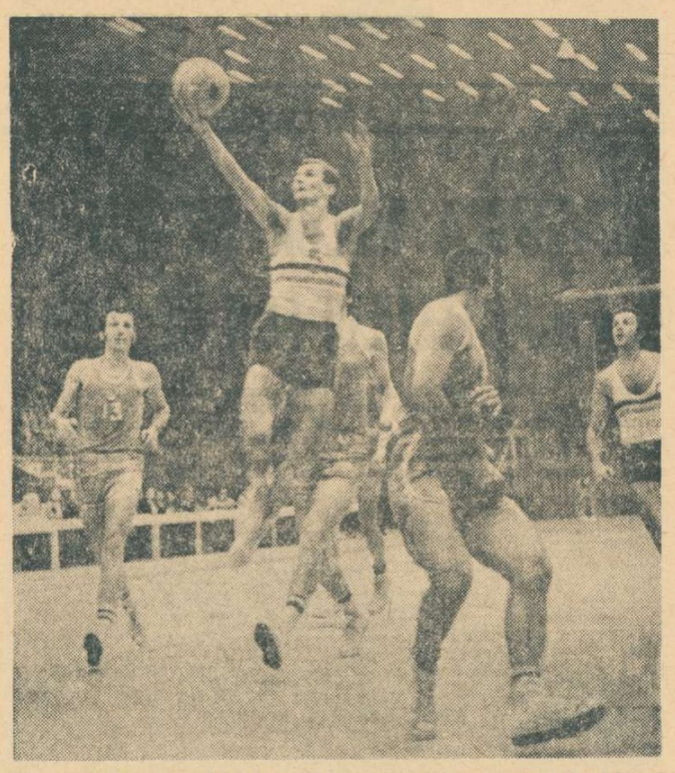

Chivulescu a izbutit să străpungă întreaga apărare adversă și va înscrie. Față din meciul România — U.R.S.S. Foto: DRAGOȘ NEAGU

Pivoții au rămas oamenii de bază, realizatori și recuperatori, „Capacele" și intervențiile la mingi au căpătat o frecvență impresionantă, împiedicînd înscrierea multor coșuri „gata făcute". „8"-ul a fost reactualizat! Chiar selecționata U.R.S.S. l-a folosit ca mijloc de circulație și de demarcare pentru facilitarea aruncărilor la coș. Datorită luptei pentru recuperări, în care sînt angrenați doi, trei și chiar patru jucători, echilibrul defensiv a trecut pe planul secund, fiind „asigurat" deseori de un singur baschetbalist. În sfîrșit, mai trebuie spus că în domeniul procedeelor tehnice nu a apărut nimic nou, dar ceea ce se cunoaște este foarte bine pus la punct.

Esențial în întreaga desfășurare a campionatului european ni s-a părut pregătirea fizică, sub toate aspectele, care a avut un cuvînt hotărîtor. Sportivii sovietici au încheiat competiția la fel de vioi cum au început-o, și un jucător ca Paulauskas, căruia i s-a decernat titlul de onoare de cel mai bun baschetbalist al „europenelor", a terminat întrecerea fără a manifesta nici urmă de oboseală. Pregătirea fizică excepțională, ca și omogenitatea lotului (bineînțeles, la un nivel înalt), au permis antrenorului Kondrașin să folosească, în toate întîlnirile, aproape toți jucătorii, păstrînd astfel prospețimea formației pe teren.

Despre echipa română trebuie spus că o lipsă mai veche a ei, insuficiența rezistență, a împiedicat-o să joace bine în ultimele partide. Oboseala s-a făcut din plin simțită în meciurile cu Cehoslovacia și Spania (al doilea), deoarece jucătorii de „cimp" au trebuit să depună eforturi duble pentru a suplini evoluția mediocră și, uneori, slabă a celor înalți, lipsiți de eficacitate în fața coșului și dominați la recuperări. Sîntem convinși, însă, că evoluția lotului român va face obiectul unei discuții mai ample în rîndul tehnicienilor noștri.

ALEXANDRU POPESCU
antrenor emerit

UN FRUMOS SUCCES AL JUNIORILOR

CAMPIONI BALCANICI LA POLO DUPĂ O FINALĂ DRAMATICĂ

„Neparticiparea noastră la concursul de înot a fost o mare greșeală" — declară C. MIHAI, secretarul general al F.R.N.

În dorința de a contribui continuu la dezvoltarea natației în Balcani, federațiile de specialitate din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și România au hotărît, încă de anul trecut, să organizeze J.B. pentru juniori cu limite de vîrstă: 16 ani pentru înotători și săritori, și 20 de ani pentru jucătorii de polo. Și la prima lor ediție, întrecerile găzduite săptămîna trecută de piscina olimpică din Atena au cunoscut un frumos succes, justificînd pe deplin eforturile făcute de gazde.

Rezultatele se cunosc: sportivii greci, o adevărată revelație, au dominat concursul de înot, ocupînd primul loc în clasament, înaintea echipelor iugoslaviei și Bulgariei, iar în turneul de polo, selecționata României, imitînd performanța seniorilor, a cucerit medalia de aur.

„Organizare excelentă, rezultate de bună valoare — iată cum ne-a caracterizat, în cîteva cuvinte, tov. C. Mihai, secretar general al F.R.N., festivalul balcanic al natației desfășurat la Atena. Am asistat la o competiție minunată și păstrez regretul de a nu fi plecat la aceste întreceri și cu o echipă de înot. Absența, de pe blocstarturi, a sportivilor români, care dețin supremația în Balcani, a stîrnit o totală nedumerire, și sincer să vă spun nu mi-a fost ușor să explic acest forfait. Este suficient să amintesc că Anca Groza, Eugenia Cristescu, Lavinia Donia și Anca Georgescu ar fi putut cîștiga absolut toate titlurile puse în joc. Același lucru l-am fi realizat și cu Wetterneck, T. Nicolae sau Oprițescu. A fost o mare greșeală a federației noastre de specialitate, care provine din lipsa de încredere în posibilitățile tinerilor noștri sportivi. Vreau să cred că va fi ultima de acest gen..."

Confirmînd valoarea subliniată din plin la „Cupa Prietenia" (locul II), sau în cadrul campionatului european (locul IV), echipa de polo a juniorilor noștri a cîștigat, e drept la mare luptă, primul titlu balcanic. Amănunte asupra finalului de-a dreptul dramatic al acestui turneu ne-au fost oferite de ex-internaționalul Alexandru Bădiță, unul dintre antrenorii echipei:

„Superioară din punct de vedere tehnic și tactic, echipa română a cîștigat destul de ușor primele două meciuri: 9—4 cu Bulgaria și 5—4 cu Iugoslavia. Același lucru l-a realizat și formația greacă (pregătită de fostul internațional iugoslav Ivo Trumbici): 8—5 cu Iugoslavia și 6—3 cu Bulgaria. Înaintea meciului decisiv — cu formația Greciei — desfășurat în fața a peste 3 000 de spectatori entuziaști, ambele echipe dețineau un număr de puncte egal și un golaveraj (14—8) asemănător. În acest joc, extrem de pasionant, băieții noștri au jucat excelent împotriva unei formații susținute continuu de spectatori, dar și favorizată de o serie de decizii părtinitoare ale arbitrului iugoslav Knezevici, care a dictat împotriva noastră 17 eliminări! Așadar, mai mult de jumătate din timpul de joc efectiv am evoluat în inferioritate numerică. În ciuda acestui lucru, am avut inițiativa în permanență, iar cu 5 secunde înainte de sfîrșitul timpului regulamentar de joc conduceam cu 3—2. Un gest nesportiv al lui Cocora (care l-a atras eliminarea din joc) a permis gazdelor să egaleze în extremis (3—3).

Au urmat două prelungiri de cîte trei minute: am condus cu 4—3, după care adversarii au preluat avantajul: 5—4, iar la sfîrșit din nou egalitate (5—5). Apoi, alte două prelungiri. În prima nu s-a înscris nimic, iar în cea următoare, cînd apelasem la ultimele rezerve (aveam trei jucători eliminați definitiv pentru trei greșeli personale), Frîncu a înscris de două ori (7—5). La această situație, o nouă eliminare (a 16-a) și sîntem nevoiți să introducem în teren portarul de rezervă (Stancu). Acesta a intrat în joc fără cașchetă regulamentară și sîntem sancționați cu un 4 metri, transformat (7—6). Tensiunea întrecerii a atins punctul maxim în ultimul minut, cînd o nouă eliminare (!) ne-a obligat să rămînem în inferioritate numerică definitiv. Dacă formația greacă ar fi egalat în următoarele două prelungiri am fi fost victime sigure. Dar jucătorii rămași în teren au înotat formidabil, nu au cedat balonul nici un moment adversarilor și sirena finală i-a găsit cu un gol în avantaj. Și, astfel, am cîștigat primul turneu balcanic al juniorilor".

— a. v. —

HANDBAL

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU ECHIPA FEMININĂ RAPID BUCUREȘTI?

Campionatul feminin de handbal, diviziа A, a debutat cu multe surprize, unele plăcute (vezi nivelul în evidentă ascensiune al formațiilor Universitatea Timișoara, Universitatea București, I.E.F.S., Mureșul Tg. Mureș, inițiația de cadre talentate, un mei mare echilibru al valorilor individuale în unele formații etc.), dar altele nefavorabile dezvoltării acestui sport în țara noastră. Printre cele din urmă se situează și comportarea mai mult decît modestă a echipei Rapid București.

Avînd o bogată tradiție (echipa din Giulești a cucerit cîndva „Cupa campionilor europeni" și a dat „team-ului de aur" componente de certă clasă), formația Rapid a însemnat — și ar mai putea să însemne — „ceva" pentru sportul cu mingea mică de la noi. În calea progresului firesc se interpun însă niște obstacole pe care am încercat să le depistăm. Se impunea acest lucru, întrucît echipa antrenorului Pompiliu Simion jucase bine în ultima parte a campionatului din 1969—1970, toată lumea regretînd căderea în B și socotind-o un real ghinion. În anul competițional care a urmat, feroviarele au strălucit în divizia secundă, cucerind detașat dreptul de a reveni pe prima scenă a handbalului feminin românesc. Și, contrar tuturor așteptărilor, primele evoluții ale Rapidului în cea de a XIV-a ediție a campionatului au deziluzionat, însuccesele repetîndu-se în mod îngrijorător.

CE SE ÎNTÎMPLĂ, DECI, CU RAPIDUL? La această întrebare am solicitat și am obținut răspuns de la antrenorul prof. POMPILIU SIMION, jucătoarele MARIA BUZAȘ, ELENA GHEORGHE și de la vicepreședintele clubului Rapid, prof. FLORIN JIPA.

PROF. POMPILIU SIMION: **„Pregătirea echipei pentru noul campionat nu s-a putut face la nivelul exigențelor diviziei A. La revenirea mea de la lotul republican (5 august), am fost anunțat că nu voi mai putea conduce echipa, întrucît am fost înlocuit. Fetele — majoritatea crescute (în handbal, firește) de mine — n-au acceptat situația și mi s-a cerut să revin. Am solicitat clubului o ședință de secție la care să participe și conducerea Rapidului. N-a fost convocată. De aceea, n-a putut fi elucidată nici problema „statutului special" al Anei Stark-Stănișel, au continuat disensiunile care au dus la destrămarea unității sufletești a echipei, la părăsirea formației de către Ana Stark-Stănișel. Am ajuns în situația ca la meciul cu Voința Odorhei să pot aduna cu mare greutate 7 jucătoare! În condițiile pe care le-am expus, am jucat în primele 4 etape meciuri de o mare dificultate: cu Universitatea București, I.E.F.S., Voința Odorhei și Mureșul Tg. Mureș, toate aspirante la primele trei locuri ale campionatului...**

Am început, apoi, să ne revenim: meci egal cu Confecția, victorie la scor, în deplasare, la Universitatea Cluj. Rapid va rămîne în divizia A și va progresa, cu toate că are numai jucătoare de valoare medie, pentru că fetele vor să muncească, sînt ferm hotărîte să se pregătească conștiincios".

MARIA BUZAȘ: **„Nu ne-am pregătit suficient pentru campionat, îndeosebi la capitolul intensitate. În loc de antrenamente ne-am certat între noi, fiindcă în echipă avem mai multe... echipe. Ana Stark-Stănișel ne lipsește ca jucătoare, dar ca om n-avem de ce s-o regretăm. Rapid va merge din ce în ce mai bine, va reveni la nivelul cunoscut și-l va întrece pentru că acum ne putem pregăti în liniște".**

ELENA GHEORGHE: **„N-am putut suporta situația de a ne fi înlăturat antrenorul pe motivul că nu mai este nevoie de el, întrucît n-a făcut nimic pentru club. Noi știm foarte bine cît și cum a muncit, de aceea îl respectăm și-l stimăm. Disensiunile din sînul echipei — cauzate de Ana Stark-Stănișel care ne jignea — s-au stins, astfel că acum putem să ne canalizăm întreaga energie spre pregătirea continuă și conștiincioasă".**

PROF. FLORIN JIPA: **„Valoarea echipei noastre a coborît în anul cît a jucat în B, divizie care are un nivel foarte scăzut. Pregătirile în timpul evoluției în divizia secundă trebuiau să se ridice la nivelul pretențiilor din divizia A. Lucrul acesta a fost înțeles și nu prea. Jocul cu Universitatea București — pe care l-am pierdut în ultimele minute — a fost un șoc puternic, ale cărui efecte negative s-au repercutat și asupra meciurilor cu I.E.F.S. și Voința Odorhei. Trecerea de la B la A comportă unele sacrificii și va mai trece timp pînă ce Rapidul va intra în nou ritm. Cele 6 meciuri au rodat întrucîtva echipa și în turneul de sală sperăm să obținem 3 puncte în 3 partide grele: cu U. București, I.E.F.S. și Voința Odorhei. Nu avem individualități, jucătoare care să realizeze. Poate că junioara Amarandei va fi, în viitor, vedeta noastră".**

Au existat, așadar, și poate că mai există (serios atenuate) disensiuni. Ele, în primul rînd, au împietat asupra progresului, au influențat negativ evoluția echipei. Aplanîndu-se conflictele Stănișel-antrenor și Stănișel-echipă s-a readus liniștea în colectiv, s-a creat, din nou, climatul de muncă serioasă, s-a reaprins dorința obținerii victoriilor. Poate că ar fi fost necesar (și mai este încă) să se facă mai mult și mai ferm simțit ajutorul multilateral al conducerii clubului, al tov. prof. Florin Jipa, om cu mare experiență, cu prîcepere și pasiune pentru dezvoltarea handbalului în clubul feroviar. Există, desigur, o problemă a antrenorilor de club care funcționează la lotul național. Clubului, echipele acestora au de suferit în unele perioade dacă nu se asigură un schimb de ștafetă omogen. Este cazul și la Rapid. Forțele acestuia sînt suficiente însă pentru a găsi rezolvarea (să amintim că în echipă există prof. Fotini Mamiaca, absolventă I.E.F.S. cu specializarea handbal, care ar putea conduce în scurte perioade pregătirea formației după planurile antrenorului Pompiliu Simion, chiar dacă clubul refuză ab initio această soluție), mai ales că nu peste multă vreme echipa României va evolua la turneul final al campionatului mondial din Olanda, problema pregătirii team-ului reprezentativ, a bunei sale evoluții fiind a întregului handbal românesc.

Echipa de handbal a clubului Rapid București traversează o perioadă grea (există în viață asemenea momente) care — se pare — se apropie de sfîrșit. Să sperăm că handbalistele, antrenorul lor și conducerea clubului vor face totul pentru deplina reintrare a lucrurilor în normal.

Hristache NAUM

BOX

DELEGATUL GENERAL POATE FI ȘI JUDECĂTOR

S-a consumat cea de a doua etapă din cadrul campionatului de box pe echipe. Desfășurarea evenimentelor ne-a prilejuit cîteva constatări.

Spre deosebire de alte competiții, în campionatul pe echipe numărul arbitrilor care oficiază la o reuniune s-a redus, de la patru, la trei. În această situație, arbitrul de ring îndeplinește o dublă misiune, în afara conducerii luptei el trebuind să completeze și buletinul de punctaj, devenind astfel și judecător. Au fost, bineînțeles, multe situații în care arbitrii-judecători s-au achitat cu brio de cele două misiuni concomitente. Dar, au fost dese ocaziile în care rezultatele au fost viciate datorită acestor sarcini dificile ce nu pot fi îndeplinite decît de arbitri competenți, cu foarte multă experiență.

În noile condiții de arbitraj, posibilitatea comiterii unor erori sînt evident, mai mari decît în cele obișnuite. Este suficient ca arbitrul din ring să nu fie în formă sau să se orienteze greșit în conducerea luptei (așa cum a fost cazul lui I. Gorgan — Craiova — în reuniunea de la Cîmpulung Muscel), pentru ca părerea lui, altădată în minoritate, să valoreze acum dublu în acordarea deciziei.

Considerăm că problema asigurării unor arbitraje imparțiale și competente poate fi rezolvată chiar și în condițiile enunțate mai sus. În acest sens, ne permitem să facem o sugestie federației de specialitate: la fiecare reuniune oficială există și un delegat general (din partea federației), care este recrutat din rîndul celor mai bine cotați cavaleri ai ringului. Acesta are misiunea de a veghea la buna desfășurare a competiției, iar în timpul disputării meciurilor punctează (pentru sine), părerea lui fiind mărturisită celorlalți arbitri la sfîrșitul reuniunii. Apreciem că această părere (autorizată și competentă) ar fi foarte util să fie consemnată pe un buletin oficial de punctaj, lăsîndu-le arbitrilor din ring numai preocuparea de a conduce lupta.

T. MIHAI

FORFAIT PE TEREN PROPRIU!

Boxul a prins rădăcini statornice la Ploiești. Mărturie recentă este numărul mare de spectatori la partida din cadrul campionatului național pe echipe dintre formațiile Metalul din localitate și Farul Constanța. Păcat însă că nici ei nu au putut avea o satisfacție deplină din cauza formației locale, care deși a prezentat cîteva elemente de valoare, a forfaitat la trei categorii de greutate, ceea ce i-a atras, conform regulamentului de desfășurare, pierderea întîlnirii cu 22—0.

Ca atare reuniunea a avut un caracter „amical" în care victoria a revenit tot oaspeților, dar la un scor mult mai strîns: 12—10.

Iată rezultatele în ordinea categoriilor: (primii sînt trecuți boxerii din Constanța): Iusem Mustafa cîștigă fără adversar, O. Badea p.p. V. Rădulescu, M. Dumitrașcu b.k.o. I I. Alexandru, P. Manole, p.p. N. Mircea (!), A. Iliescu b. ab. 2. M. Constantin, A. Simionescu p.p. M. Iliè (decizie complet eronată datorită judecătorilor D. Ciobanu — Galați — și Gh. Albu — Brăila —, care l-au „văzut" pe localnic învingător, deși în realitate acesta pierduse partida la cel puțin 2 puncte diferență!), Gh. Pușcașu p.p. Cornel Mihai, Al. Tîrboj b. desc. I. V. Filip (boxerul Tîrboi nu a prezentat legitimație tip F.R.B.?), A. Dinu p.ab. 2 la Gh. Neagu, P. Pîrvu cîștigă fără adversar, Gh. Alexandru b.k.o. 3 Gh. Dumitrescu.

P. OLTEANU

scrimă

ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ LA SATU MARE

SATU MARE, 20 (prin telefon). O interesantă întrecere internațională de scrimă cu participarea trăgătorilor de la Olimpia și ai selecționatei Slovaciei. La floretă bărbați, victoria a revenit, la tușe, echipei locale, iar la floretă fete au învins, cu 3—1, sportivele oaspete. Alte două victorii au obținut scrimerii gazdă la spadă, cu 11—6, și la sabie, cu 9—4.

Mențiuni se cuvin cu privire la modul cum au evoluat trăgătorii **Kuki** și **Mezei** (sabie și floretă), **Haukler** (spadă) de la Olimpia, **Kollar** și **Safarit** (spadă) din selecționata Slovaciei.

V. GODJA — coresp.

BASCHET

„CUPA OLIMPIA", O INIȚIATIVĂ RATATĂ

La prima sa ediție, „Cupa Olimpia", competiție rezervată echipelor feminine de baschet din Capitală, a fost plină de peripeții. Începutul îl cunoașteți: din nouă echipe înscrise, s-au prezentat doar patru. În continuare, lucrurile s-au desfășurat normal pînă în etapa a patra, cînd s-au ivit alte probleme. Joi trebuia să aibă loc partida Voința — Olimpia. Cele două echipe s-au prezentat la teren, dar au lipsit arbitrii. Iar în altă zi erau programate ultimele două întîlniri: Politehnica — Olimpia și I.E.F.S. II — Școala sportivă nr. 2. De data aceasta s-au prezentat arbitrii, dar au absentat formațiile Politehnica, I.E.F.S. II și Școala sportivă nr. 2. În asemenea condiții, arbitrii au consemnat forfait.

Aceste ultime întîmplări au scos în evidență neseriozitatea unor echipe, precum și insuficienta exigență a organizatorilor care au permis amînarea unor jocuri.

Totuși, trebuie să subliniem inițiativa clubului Olimpia de a organiza o asemenea competiție, menită să contribuie la o mai severă verificare a divizionarelor A și B. Că lucrurile nu au ieșit cum se cuvenea este altă chestiune care probează, încă o dată „atenția" acordată pregătirii de antrenorii și formațiile din primele categorii ale țării.

A. VASILESCU

REZULTATE DIN DIVIZIA B

Rezultatele înregistrate în etapa a III-a a campionatului diviziei B:

FEMININ, **seria I:** Voința București — ISEM București 13—7 (6—3), Progresul București — Constructorul București 14—9 (8—6), Universitatea Iași — Spartac Ploiești 13—5 (8—4), Chimia Buzău — Politehnica Galați 8—4 (5—1), Chimia Făgăraș — Voința Rădăuți 6—4 (4—1); **seria a II-a:** Textila Sebeș — Voința Sighișoara 11—9 (7—7), Voința Oradea — Jiul Petroșani 10—12 (5—7), Universitatea II Timișoara — C.S.M. Sibiu 8—9 (5—2), Sparta Mediaș — Constructorul Timișoara 8—8 (3—4).

MASCULIN, **seria I:** Voința București — Comerțul Constanța 10—7 (6—2), Chimia Tr. Măgurele — Chimia Făgăraș 9—10 (6—4), A.S.A. Tg. Mureș — Agronomia Iași 29—18 (17—8), Rafinăria Teleajen — Tractorul Brașov 6—4 (4—3), Relon Săvinești — Inst. Ped. Bacău 21—15 (12—8); **seria a II-a:** Banatul Timișoara — Timișul Lugoj 13—16 (7—8), Metalul Copșa Mică — Minaur Baia Mare 10—12 (3—3), Știința Petroșani — Textila Cisnădie 10—9 (7—7), C.S.M. Reșița — Gloria Arad 19—8 (9—2).

TENIS

AZI, START ÎN CAMPIONATELE NAȚIONALE

Pe terenurile din parcul sportiv Progresul se desfășoară, de marți pînă duminică (din cauza cantității mari de apă căzută în urma ploilor, întrecerile n-au putut începe ieri), campionatele naționale individuale pentru jucători de categoria I. La această ediție sînt prezenți 78 de concurenți (51 de bărbați și 27 de femei), reprezentînd cluburile bucureștene Dinamo, Progresul, Steaua, C.S.U. Construcții și Cutezătorii, precum și Politehnica Cluj, Steagul roșu Brașov, Mureșul Tg. Mureș, Electrica Timișoara, Petrolistul Cîmpina.

Favoriți ai întrecerilor masculine sînt: **P. Mărmureanu** (cap de serie nr. 1), **C. Popovici** (2) — amîndoi de la Steaua, **S. Mureșan** (3) — Progresul, **S. Dron** (4) — Dinamo, **I. Santei** (5) — C.S.U. Construcții, **V. Marcu** (6) — Dinamo, **I. Kerekes** (7) — St. roșu Bv., **Gh. Boaghe** (8) — C.S.U. Constr., **D. Hărădău** (9) — Steaua, **T. Ovici** (10) — Progresul, **V. Sotiriu** (11) — Steaua, **Gh. Komoroczi** (12) — Politehnica Cluj, **L. Boldor** (13) — Politehnica Cluj. În întrecerile feminine capi de serie sînt, în ordine: **Iudit Dibar** (Dinamo), **Agneta Kun** (C.S.U. Constr.), **Ecaterina Roșianu** (Progr.), **Eleonora Dumitrescu** (Steaua), **Valeria Balaj** (Steaua), **Manana Nunweiller** (Dinamo), **Elena Takacs** (Progresul).

Întrecerile vor avea loc după următorul program: dimineața, de la 8,15—12,15 iar după amiază de la 14,15—18,30.

★

În meciul contînd pentru campionatul divizionar pe echipe dintre Progresul — Dinamo, tenismenii din str. Dr. Staicovici conduc cu 9—5.

POVESTEA MIILOR DE PITICI

(Urmare din pag. 1)

forestieră. Portul Constanța ba chiar și al unor unități militare — cei mici și-au văzut visul împlinit.

...ȘI, APOI, UN CASTEL

Astfel, din toamna '70 pînă-n toamna '71, în Parcul pionierilor din Constanța, voinicii au înălțat prin strădania lor, un castel: o construcție impunătoare, în fapt o modernă sală de sport. Asistînd la inaugurarea acesteia, simbătă, ne-am putut da seama că ea se încadrează armonios în ansamblul amenajărilor cultural-sportive din acest parc al copilăriei. Înaltă, cu o suprafață de joc de peste 750 mp, sala, vopsită în interior cu culoarea cerului senin, în care se va putea juca handbal, volei și baschet — dispune de cabine, dușuri, încălzire (printr-o termocentrală proprie), de jur împrejur în partea de sus a zidurilor, geamuri mari, luminoase, lumină fluorescentă și o tribună (la unul din capetele sălii) de circa 4—500 de locuri.

★

...Ploua în acele zile, copacii erau desfrunziți, dar în parc se auzeau glasuri, risete, sunete de trompete. Piticii voinici se duceau spre sala impunătoare, „castelul sportului" cum au început să-l numească ei. În spatele sălii, săpături pe o suprafață mare, iar pe fundul gropii așternut „pat" de nisip. „Viitorul bazin de înot, acoperit", ni se explică.

S-au spulberat prezicerile ursitoarei. Existența Parcului pionierilor din Constanța nu mai depinde acum de anotimp.

CLUBURILE — MARI FAMILII

(Urmare din pag. 1)

din orele de antrenament sau competiție.

Marele hiatus din activitatea cluburilor noastre nu ține neapărat de lipsa performanței sau de superficialitatea pregătirii, cît — mai ales — de faptul că multe din unitățile de acest gen nu izbutesc (sau nici nu caută!) să se constituie în adevărate FAMILII, în interiorul cărora fiecare purtător al culorilor unui club — fie el înotător sau fotbalist, popicar sau halterofil — să se simtă înnobilat de puternicul sentiment AL APARTENENȚEI la colectivitatea respectivă, rezultantă între îndatoririle față de club și mîndria de a face parte din el.

Sportivii noștri petrec prea puțin timp — făcînd abstracție de cel destinat antrenamentelor sau întrecerii propriu-zise — în interiorul clubului, care încă n-a descoperit cea mai fericită modalitate de a-și capta membrii, iar timpul petrecut (totuși) în incinta clubului este cel mai adesea irosit, consumat în manifestări facile, uneori chiar străine de caracterul educativ care trebuie să fie integrat procesului de instruire a tinerei generații.

Ajunși în acest punct al expunerii, trebuie să recunoaștem că prea puțin au făcut — sau fac — cluburile, chiar și cele mari, pentru atragerea unui număr mereu în creștere de suporteri, simpatizanți fideli și sinceri ai mișcării sportive, oameni al căror atașament față de un club îl depășește uneori pe cel al... sportivilor înșiși!

A venit vremea ca forța și prestigiul unui club să se lege mai strîns, cu fire mai trainice, de numărul suporterilor devotați, de popularitatea sportivilor clubului respectiv, de simpatia cu care aceștia sînt înconjurați, deopotrivă pe stadion, cît și la locurile lor de muncă. Există pe lîngă cîteva cluburi „cercuri ale suporterilor", dar existența lor — exceptînd, poate, F. C. Argeș, unde ființează un adevărat „club al susținătorilor", efervescent și dinamic, posedînd un sediu propriu — este mai degrabă fictivă, trecută în bilanț la capitolul „alte activități".

Cu ajutorul acestor suporteri-cotizanți, a căror selectare trebuie să cunoască precepte dintre cele mai exigente, conducerile cluburilor AU DATORIA să adopte măsuri care să contribuie, în mod nemijlocit, la întărirea legăturilor dintre membrii cluburilor, la fortificarea acestora, neuitînd să direcționeze mai multe eforturi spre componenta educativă a instruirii sportivilor.

INTREPRINDEREA ECONOMICĂ DE ADMINISTRARE A BAZELOR SPORTIVE

din București, bd. Muncii nr. 37—39, sectorul 3, telefon 21 66 85

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ:

— tîmplari manuali
— lăcătuși
— zidari
— zugravi-vopsitori
— fierari betoniști
— sudor
— dulgheri
— tehnician proiectant constructor
— muncitori necalificați.
— electroniști și mecanici de precizie pentru exploatarea aparatelor video-recording

hanul cheia

PEISAJ ÎNCÎNTĂTOR, CONFORT, SERVICIU IREPROȘABIL!

la 881 m altitudine, pe culmile împădurite ale Ciucașului, în apropierea Muntelui Roșu

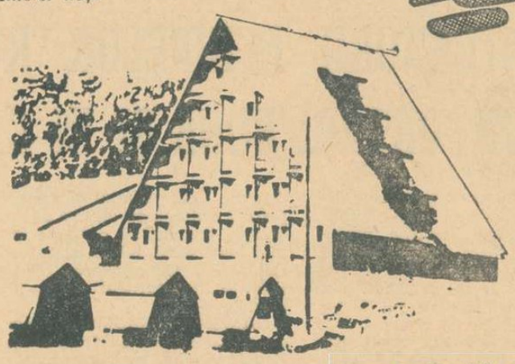

— camere confortabile
— restaurant cu specialități culinare și vinuri renumite
— apă caldă în permanență.
Totul pregătit pentru a vă simți excelent. (1846)

COOP

UNITATE A COOPERAȚIEI DE CONSUM